

Վահան Տերյան

Մոայլ գիշերն է լռում

Մոայլ գիշերն է լռում,
Խավար գիշերն ամենուր,
Ես վառել եմ խավարում
Իմ ճրագը ոսկեհուր...

Սովերները ծածանուտ
Կերերան ու կրհանգչեն,
Կրգգամ քայլը քո ծանոթ,
Քո խոսքերը կրհնչեն:

Դու անկարծ կրհայտնվես,
Անակնկալ դու կրգաս,
Քաղցր սուտով կըխաբես,
Կըսիրես ու կըգթաս:

Եվ մենության այս միգում,
Ու խավարում այս մեռած
Մեր կըվառես իմ հոգում,
Ազատությո՛ւն ու երա՛գ...

Մեղմաքայլ կըհեռանաս,
Ես կըմնամ միայնակ,
Նորի՛ց, նորի՛ց կըդառնաս՝

Խորհրդավոր ու հստակ:

Մութ գիշերում կընստեմ՝
Լցված սիրով խնդագին,
Քո գաղտնիքը ես գիտեմ,
Բայց չեմ ասի ոչ ոքին....

Մռայլ գիշերն է լռում,
Խավար գիշերն ամենուր,
Ես վառել եմ խավարում
Իմ ճրագը ոսկեհուր...